

Velikonoční a jarní dopis Berounského evangelického sboru

Úvodník

Sestry a bratři, vážení přátelé sboru, zdravím vás na prahu Velikonoc a přeji vám jejich hluboké i radostné prožití. V neděli se budeme zdravit pozdravem starých křesťanů: Kristus vstal - skutečně vstal. Přeji vám, ať z těchto starých slov dokážete čerpat novou sílu i naději v radostných i těžkých chvílích vašich životů. Jako drobný dar od sboru prosím přijměte

Velikonoční noviny. V nich je napsáno mnoho podstatného o křesťanských Velikonocích. Tento sborový dopis se proto soustředí hlavně na sborové události.

Milá čtenářko, milý čtenáři, ještě jednou Tě srdečně zdravím!
Mikuláš Vymětal, sborový farář

Co nás čeká v blízké i vzdálenější době?

- velikonoční bohoslužby se Svatou Večeří Páně na **Velký pátek 25.3.** od 18.00 a na **Boží hod velikonoční 27.3.** od 10.00
- biblické hodiny s tématy **úslaví** vycházejících z Písma každé úterý od 19.00
- připomínka upálení **Jeronýma**

Pražského v **pondělí 30.5.** celodenním programem

- **Noc kostelů** 10. června 2016
- **společná dovolená** v táboře Jana Amose Komenského v **Bělči nad Orlicí** 30.7.-6.8. v rámci akce "**Církev živě**"

Zprávy z výročního sborového shromáždění

Zvítězili jsme v počtu církevních sňatků

Zpráva faráře o činnosti sboru za rok 2015

Sestry a bratři, vážení přátelé, rok s rokem se sešel a už je tu další Výroční sborové shromáždění. Již před krátkou dobou jsem musel loňský život sboru stměšnat do statistiky pro evidenční dotazník. Přiblížím vám z něj některé údaje a okomentuji: Počet členů - 198. Je vidět, že dosud nedošlo k revizi kartotéky. Kdyby sem přišli všichni, tak se nevejdou. Letos bylo v kostele najednou nejvíce 97 lidí (při novoročním koncertu, to jsem pečlivě spočítal), což asi odpovídá jeho kapacitě.

Aby nebyl zpráva tak nudná, pojmu ji jako soutěž pražských sborů s analýzou některých výsledků:

Počet borců na startu: 33 sborů. Počet borců v cíli: 32 sborů - Hořovice se staly kazatelskou stanicí Dobříše.

Zvítězili jsme v jediné disciplíně, prohráli jsme také v jedné. Palma vítězství nám patří v počtu církevních sňatků: 16, na druhém místě je Libeň s osmi.

Poslední loňský sňatek - Alexa a Robert

Prohráli jsme v počtu členů sboru, kteří zaplatili salár: 7. Na prvním místě jsou Strašnice s počtem salárníků 161. (V pátek jsem byl na seniorátní konferenci Pražský seniorát na cestě k samofinancování, kde jsem např. absolvoval přednášku s tématem: Tři zaručené způsoby, jak ve sboru vybrat více peněz a nabít si nos. Doporučovalo se např. kázat na tematické řady o penězích (1.kázání: Dar chudé vdovy, 2. kázání: I

nespravedlivým mamonem si můžeš získat přátele. atd)). Přes nízký počet plátců saláru je ovšem sbor štědrý a jeho ekonomická situace není špatná.

Průměrná účast na bohoslužbách: Palma vítězství patří Střešovicím - 119, poslední je Zruč nad Sázavou s osmi členy, my máme 24.místo s průměrnými dvaceti účastníky bohoslužeb. Medián je ovšem mezi deseti a patnácti, průměr zvyšuje několik velmi navštívených bohoslužeb (4. adventní neděle asi 100, odpolední bohoslužba v rámci stánku míru asi 120 (což je víc, než kapacita kostela, účastníci se trochu prostřídali), 31.5., kdy nás navštívili účastníci sborového zájezdu z Poděbrad, 60. Průměrnou účast zvyšují společné akce (se Svobodným sborem a s husity) a také návštěvy snoubenců v rámci přípravy na svatbu (to jsou ty páry, co často sedí vzadu).

Vánoční bohoslužba - skupina Amare Čhave

Ostatní výsledky podám zhuštěně: Vysluhování Večeře Páně - 6x, ekumenické bohoslužby - v rámci Týdne modliteb 3x po 25 účastnících, v rámci Taizé 9x po osmi účastnících, tři křty, z toho dva dospělých (v tom jsme spolu se Smíchovem, Střešovicemi, Dejvicemi, Salvátorem a Nuslemi na velmi pěkném 2.místě - 1. místo má Libeň). Dospělí se moc nekřtí, v celé ČCE bylo loni pokřtěno 434 dětí a 95 dospělých.

Tři nově pokřtění členové sboru - Matěj, Marcel a Milan

Sbor ani loni neměl funkční webové stránky, což se už konečně snažíme napravit - a fungoval s pomocí facebooku [cceberoun.facebook.com](https://www.facebook.com/cceberoun.facebook.com).

Dr. Mikuláš Vymětal

Těším se z každého vylepšení

Zpráva kurátorky za rok 2015

je velmi krátká. V našem malém společenství vše podstatné řešíme společně, takže se mi zdá, že není nic, o čem bych měla povídat jako o novince. Všichni život našeho sboru známe, problémy řešíme průběžně. Takže spíš moje soukromé vyjádření – těším se z každého vylepšení prostorů našeho scházení a radost mi přináší seznámení se s nově příchozími. Začínáme se sžívat,

něco málo již o sobě víme - jsme krásně různorodí. Osvěžení nám přinášejí děti, schází pravidelní návštěvníci, pokud nemohou přijít a příjemné překvapení působí Ti občasní. Přeji nám všem, abychom se cítili dobře při společném sejítí s Ním, aby vždy bylo prvořadé.

Ing. Hana Skleničková

Proč věřím? Proč jsem evangelička?

Sestru kurátorku Hanu Skleničkovou představujeme dvěma otázkami.

Proč věřím v Boha? Dal mi jasnou odpověď na moji otázku po Jeho existenci. To si připomínám, toho se držím, když mne někdy přepadnou pochybnosti. Je moje útočiště, síla, pomoc, potěšení, dárce dobrých darů, krásy. Ne vždy to takto vnímám, jsou i chvíle prázdnoty. To pak prosím o obnovení vztahu.

Proč věřím v Pána Ježíše? Dlouho jsem Ho nebrala vážně, spíše automaticky. Trochu jsem snad začínala chápat až při dospívání našich dětí. Napomohl mi náznak vztahu láska x vzpírání se, neposlušnosti, odloučení a touha po nepřetržití vztahu.

Přiznávám, že je pro mne málo pochopitelný a pořád důvodem k promýšlení. Stává se mi, že když mi je hodně těžko, tak nemudruju a On je nablízku.

Proč jsem evangelička? Vždy mi to přišlo tak samozřejmé, že jsem nad tím nikdy nepřemýšlela. Jako člověk nepřemýšlí, proč se narodil do téhle rodiny, tak nějak to bylo se mnou. Prostě jsem se narodila do rodiny církve evangelické. A přitom „evangelictví“ nebylo u nás žádnou tradicí. Můj otec byl jedním z prvních evangelíků v naší vsi, vzal si za ženu katoličku. Maminka se stala také evangeličkou a i když s úctou vyprávěla o svém „katolickém“ dětství, statínkem nás vychovávali jednotně. Jsem evangelička a protože jsem se nikdy podrobně neseznámila s ostatními církvemi, nevím, zda bych klidně nemohla být v jiné církvi. Jsem evangelička – mám důvěru ve vedení naší církve, přitom vím, že ne vše je v ní růžové. Až dosud jsem v ní mohla svobodně „věřit“.

Vzpomínka na vánoční bohoslužbu

Z jednání sešlo

Ze sborové kroniky 1935 - 2.díl

S **Karlštejnem** byla situace horší. Bylo rozhodnuto práci zatím zastavit, protože účast na bohoslužbách bývala 5-8 lidí, ale ani ti nepřicházeli s láskou ke Slovu Božímu. Br. Procházka byl zvolen členem staršovstva v Berouně, aby byl styk s tamnějšími bratřími, ale schůzi se zúčastnil jen několikrát a pak také odpadl. Ze strany salvátorské, především od pana inženýra Ursinilo bylo žádáno, abychom zahájili jednání s kazatelskou stanicí v Hořovicích o sloučení obou oblastí a vytvoření jednoho farního sboru. K jednání v květnu došlo. Před tím jsem zde vykonal kázání a s místními bratřími byl navázán potřebný styk. Do jednání však zasahovaly rušivé momenty ze života veřejného. V této době totiž měl být vytvořen samostatný politický okres Beroun, který vznikl odstřížením od okresu Hořovického. Hořovice tím zřejmě ztrácely na své prestiži a v jednání o sbor byla vedena snaha soustředit práci do Hořovic a Beroun by byla stále filiálka. To však dobře možné nebylo a tak zůstala jednání na mrtvém bodě. V období prázdnin byla kontrolována statistika,

kteřá vykazovala důkladné mezery. Viděli jsme to při rozesílání výroční zprávy, že mnoho adres bylo již dávno zrušených, někteří členové se vystěhovali, jiní zemřeli atd., takže se nám polovina zásilek výročních zpráv vrátila. Na podzim v září jsme rozeslali upomínky k placení saláru, který se nám scházel pomalu. Lidé nebyli zvyklí svému sboru platit a jejich členské příspěvky byly velmi malé. Protože namnoze pouto se sborem bylo vůbec přestřiženo, necítili žádné povinnosti ke sboru.

Harmonium. Již v této době zahájeno bylo jednání o koupi nového harmonia, protože naše již bylo ve špatném stavu. K jednání byl pověřen br. Rochelt a Rous s vikářem Klimeckým, kteří koncem srpna zajeli do Prahy a v odborném závodě prohlédli harmonium z kaple hraběte Kolowrata, za něž chtěla pražská firma K 7000. Tento obnos se nám zdál příliš značný a několikrát jsme pak písemně žádali, aby nám bylo harmonium prodáno za 5000 K. Firma však na naše podmínky nepřistoupila a z jednání sešlo.

Náš kostel v 30. letech

Hrad víry - práce dětí nedělní školy